

Arrest

nr. 157 781 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. NOYEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, C.A., verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en van Kazach origine te zijn. U werd op X te X geboren maar was woonachtig Suvurov op de Krim. Sinds de jaren '90 werd op aangeven van de burgemeester Koltyrleski, molotovcocktails en stenen naar uw huis gegooid. Voorts troggelde hij u geld af omwille van uw herkomst en uw financieel goede positie. Begin jaren '90 diende u een asielaanvraag in Nederland en in Duitsland in die werd afgewezen waarna u terugkeerde naar het Krim gebied. Omwille van uw rijkdom en uw afkomst liet diezelfde Koltyrleski u in 1995 of 1996 arresteren met de bedoeling u geld af te troggelen. In 1996 vertrok u naar Tsjechië waar u op basis van uw huwelijk een

verblijfsvergunning verkreeg. Niettemin keerde u eind 2001 terug naar de Krim omdat uw vader medische verzorging nodig had. U huwde er voor de tweede keer maar scheidde enkele jaren later voor een tweede maal. Sinds 2007 begon u te werken als de lijfwacht van Rachid Gafarov die leider was van de Tataarse gemeenschap. Gezien de Tataarse gemeenschap zich verzette tegen de afscheiding van het Krim gebied kreeg u problemen met de nieuwe autoriteiten na de annexatie door Rusland. Eind april of begin mei 2014 werd u opnieuw op aangegeven van Koltyrleski door de politie opgepakt en 2-3 dagen vastgehouden. U werd onder druk gezet om valse incriminerende verklaringen tegen Rachid af te leggen. Zo moest u verklaren dat hij ondergronds actie tegen de autoriteiten voert en samenwerkt met een georganiseerde misdadigersgroep. Enkele dagen na uw vrijlating kwam de politie wederom naar uw huis en vernietigde uw documenten. Een paar dagen later vertrok u naar Chernomorsk waar u enkele dagen op de boot wachtte die u naar een klein dorp vlakbij Odessa bracht. Van daaruit reisde u naar Rovno waarna u per vrachtwagen naar België reisde. U kwam er op 21/07/2014 aan en diende er op 22/07/2014 een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een pagina waaruit blijkt dat u door de Tsjechische politie wordt gezocht en een echtscheidingsakte. U toonde eveneens een filmpje van uw huwelijk in 1994 in Kazachstan.

B. Motivering

Er dient te worden gesteld dat de Krim, waar uw woonplaats gelegen is, de facto door Rusland wordt bestuurd volgens de Russische wetgeving en dat de Russische autoriteiten toelaten dat inwoners van de Krim die het Russisch staatsburgerschap hebben opgegeven via de voorziene procedure, zoals in uw geval, via een verblijfsvergunning op de Krim kunnen blijven wonen. Bovendien blijkt uit de informatie dat het opgeven van het Russisch staatsburgerschap discriminatie kan inhouden op vlak van het uitoefenen van overheidsjobs, maar er is geen sprake van dat het louter bezitten van het Oekraïens staatsburgerschap actueel aanleiding geeft tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U gaf aan dat u het Krim gebied in 2014 omwille van vervolgingsproblemen met de volksafgevaardigde Koltyrleski, die u onder meer 2 maal liet arresteren, hebt verlaten. De laatste maal, wat dan ook de aanleiding van uw vertrek was, zou dit omwille van uw werkzaamheden als lijfwacht van de Tataarse leider Gafarov zijn geweest. U haalde voor het overige geen andere asielmotieven aan met betrekking tot uw vertrek uit het Krim gebied.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde deze door u verklaarde arrestaties aannemelijk te maken.

Zo verklaarde u tijdens het CGVS –asielgehoor dat u eind april 2014 voor enkele dagen door de autoriteiten werd vastgehouden (CGVS p.9,6). Dit was naar aanleiding van de reis die Gafarov eind april naar Kiev maakte (CGVS p.6). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat Gafarov in mei of juni 2014 naar Kiev was gegaan en dat u in juni werd opgepakt door de politie (DVZ vragenlijst 3.5). Geconfronteerd met uw verklaring dat u pas in juni zou zijn opgepakt, gaf u enkel aan dat u een derde keer opnieuw kan missen en u andere 'kopzorgen' had (CGVS p.11). Echter kan worden verwacht dat u in staat zou zijn om de enige arrestatie in 2014 (en de jaren daarvoor) die u aanhaalde en bovendien de aanleiding van uw vertrek betrof, toch enigszins in een coherent tijds kader zou kunnen plaatsen wat geenszins het geval is gezien u klaarblijkelijk zelfs niet kon zeggen in welke maand de arrestatie zou hebben plaatsgevonden.

U gaf verder aan dat u met diezelfde persoon die verantwoordelijk was voor uw aanhouding in 2014 reeds voordien problemen had gekend. U gaf aan dat hij u reeds in 1995 of in 1996 al had laten oppakken. Deze en de aanhouding uit 2014 waren de enige aanhoudingen die u aanhaalde (CGVS p.11-12). Echter verklaarde u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS dat het in 2004 of in 2005 was dat hij u al eens had laten oppakken (DVZ vragenlijst 3.1). Geconfronteerd met deze verklaring gaf u aan dat er navraag in Nederland kon worden gedaan. Echter blijkt uit verklaringen dat u daar in 1997 of in 1998 een asielaanvraag had ingediend waardoor het weinig steek houdt dat u in de vragenlijst een arrestatie in 2004 of in 2005 zou aanhalen (CGVS p.12). Gezien het zeer verschillende tijds kader waarin u deze aanhouding plaatst, komt deze door u aanhaalde arrestatie dan ook weinig overtuigend over.

Voorts dient te worden gesteld dat u geen enkel identiteitsdocument noch enige begin bewijs van de door u verklaarde vervolgingsproblemen kan neerleggen. U gaf aan dat de autoriteiten kort na uw arrestatie van april 2014 waarbij u onder druk werd gezet om valse informatie over Gafarov te geven naar uw huis zijn gekomen waarbij ze u opnieuw onder druk gezet hadden en al deze (identiteits)documenten (Oekraïens paspoort en uw rijbewijs) hebben verscheurd (CGVS p.6-7). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u deze inval aan uw arrestatie linkt. Zoals uit voorgaande blijkt komen de door u verklaarde problemen in 2014 met Kalerjevski allerminst geloofwaardig over waardoor de door u verklaarde reden waarom u er niet in slaagt enig origineel identiteitsdocument naar voor te brengen niet afdoende is. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde overigens dat men enkele dagen na uw arrestatie, die u in de vragenlijst in juni plaatste, naast uw diploma's en oorkonden zowel uw binnenlands als uw buitenlands paspoort zouden hebben

verbrand waardoor u incoherent bent zowel over de wijze waarop uw documenten werden vernietigd als over de datum waarop dit zou gebeurd zijn (DVZ vragenlijst 3.5). Bijgevolg ontstaan er ernstige vermoedens dat u uw Oekraïense identiteitsdocumenten bewust voor de asielinstanties achterhoudt. Voorts slaagde u er niet in enige bewijs neer te leggen van uw werkzaamheden als lijfwacht voor een Tataarse leider hoewel u van 2007 tot 2014 voor hem zou hebben gewerkt (CGVS p.10). Gezien u ook de door u verklaarde vervolgingsproblemen omwille van uw werkzaamheden voor de Tataarse leider, niet aannemelijk kan maken, rijzen eveneens ernstige twijfels dat u überhaupt voor hem heeft gewerkt. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij zijn relaas alsook zijn identiteit zo goed als mogelijk staft en het Commissariaat-generaal dan ook afdoende inzicht verschaft in zijn identiteit, herkomst en vervolgingsproblemen, wat geenszins het geval is.

Voorts komen uw verklaringen aangaande uw reisroute en het moment waarop u de Krim zou hebben verlaten evenmin overtuigend over. U gaf aan dat u ongeveer een week na uw vrijlating de Krim had verlaten, wat u in mei 2014 situeerde. Nadat u enkele dagen op een kleine plaats nabij Odessa had verbleven reisde u door naar Rovno. Na 4-5 dagen reisde u vandaar dan door naar Europa (CGVS p.9, 3-4). Echter verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u pas op 14/07/2014 de Krim had verlaten wat enkele maanden later is dan de vertrekdatum die u tijdens het CGVS asielgehoor gaf (DVZ verklaringen 33). Geconfronteerd met dit grote tijdsverschil gaf u te kennen dat u omwille van uw bokscarrière geheugenproblemen hebt opgelopen (CGVS p.10). Echter betreft dit een blote bewering die op geen enkele wijze met enig medisch attest wordt gestaafd noch maakte u hier tijdens het interview van de Dienst Vreemdelingenzaken enige melding van en gaf u er concrete data (zoals 14/07) wat geenszins wijst op geheugenproblemen.

Volledigheidshalve kan nog worden gesteld dat de overige door u verklaarde problemen die u sinds de jaren '90 (namelijk het gooien van aan molotovcocktail, stenen tegen uw muur en het afpersen van geld) met Kalerjevski zou hebben gehad evenmin kunnen overtuigen van een gegronde vervolgingsvrees (CGVS p.11). Zo legde u weinig geloofwaardige verklaringen af betreffende uw andere problemen met hem (2 arrestaties) wat al een negatieve impact heeft op de geloofwaardigheid van deze vermeldde problemen. Bovendien maakte u van deze door u verklaarde problemen geen enkele melding in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, wat naast de geloofwaardigheid ervan, dan ook minstens de ernst ervan danig relativeert. Verder dateren deze problemen reeds van tiental(len) jaren geleden waardoor de actualiteit van uw vervolgingsvrees in deze betwijfeld kan worden, te meer u in 2001 vanuit Tsjechië naar de Krim terugkeerde en er tot 2014 bleef.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat er geen informatie voorhanden is noch legt u enige objectieve indicatie hiervan neer, dat u louter omwille van uw Kazakse origine zou worden vervolgd in de Krim.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw onvermogen ook maar enig identiteitsdocument noch enig bewijs van uw werkzaamheden voor Gafarov voor te leggen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de beoordeling van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld door artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie in uw administratief dossier is gevoegd) dat sinds de gebeurtenissen van februari-maart 2014, waarbij pro-Russische separatisten met veel wapenvertoon, maar zonder veel effectieve gewapende strijd en slachtoffers, gaandeweg de controle over de Krim overnamen van de Oekraïense autoriteiten, een periode die beëindigd werd met de de facto aanhechting van de Krim aan de Russische Federatie. Sindsdien is er op het grondgebied van de Krim geen sprake meer van schermutselingen of gevechten tussen Oekraïense en Russische of pro-Russische gewapende groeperingen en is er bijgevolg in het kader van dit dispuut geen sprake van (burger)slachtoffers. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge, doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bijgevolg duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie op de Krim, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze wordt gekarakteriseerd als een uitzonderlijke situatie waarbij er voor burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar, sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er geen gegronde vrees of reëel risico in uw hoofd worden vastgesteld die u zou beletten terug te keren naar uw woonplaats op de Krim.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De pagina met uw foto en de vermelding politie, indiceert dat u door de Tsjechische politie wordt gezocht (volgens uw verklaring omwille van schulden) en dat u in Tsjechië als Oekraïner ingeschreven staat en daar verbleven heeft. De video die u op uw GSM toonde indiceert dat u in 1994 in Almaty huwde wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. De echtscheidingsakte (kopie en originele scan op uw GSM) indiceert dat uw scheiding in 2003 door de burgerlijke stand in Krim werd geregistreerd wat evenmin in bovenstaande beslissing in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert volgend verweer ten aanzien van de bestreden beslissing:

"(...) Bij deze wenst verzoeker bij elk motief waarop het CGVS zich heeft gesteund om de dubbele weigering uit te spreken, opmerkingen en verduidelijkingen aan te halen waaruit zal blijken dat het CGVS een verkeerde inschatting van de feitelijkeheden heeft gemaakt, die de vernietiging van deze dubbele weigering rechtvaardigen.

6.1 De bedenkingen bij de verklaringen omtrent de vervolgingsproblemen en de arrestaties van verzoeker

Verzoeker poogt hier nog bewijzen van te verzamelen lopende de procedure ten einde te bewijzen dat er wel degelijk vervolgingsproblemen en arrestaties aanwezig waren.

6.2 De bedenkingen bij het feit dat verzoeker geen documenten kon voorleggen

Het klopt dat verzoeker inderdaad slechts een beperkt aantal documenten kon en kan voorleggen, doch dit is quasi uitsluitend te wijten aan het feit dat enerzijds zijn documenten kort voor zijn vlucht door de politie zijn in beslag genomen/vernietigd en anderzijds het gegeven dat verzoeker halsoverkop is gevlucht en aldus quasi al zijn bezittingen heeft achtergelaten.

Bovendien werden er door verzoeker desalniettemin enkele documenten bijgebracht waaruit duidelijk zijn identiteit en afkomst kan worden vastgesteld en aldus zijn relaas ondersteunen.

6.3 De bedenkingen bij de verklaringen omtrent de reisroute en het moment waarop verzoeker de Krim heeft verlaten

Het klopt dat er door verzoeker doorheen de procedure enkele afwijkende data zijn vernoemd geworden omtrent zijn reisroute en verzoeker moeite had zich chronologisch te oriënteren in tijd en ruimte.

Dit heeft echter een logische verklaring, met name de geheugenschade die verzoeker heeft opgelopen ingevolge het jarenlang beoefenen van de bokssport. Verzoeker heeft na de negatieve beslissing meteen het nodige gedaan om een afspraak vast te leggen bij een specialist teneinde de nodige onderzoeken te ondergaan. Deze afspraak zal doorgaan op 21 augustus 2015, waarna verzoeker de resultaten hiervan zal voegen aan huidige procedure.

Indien uit deze onderzoeken inderdaad blijkt dat verzoeker geheugenschade heeft opgelopen plaatst dit de soms warrige en chronologisch incorrecte uiteenzetting van verzoeker uiteraard meteen in een compleet ander daglicht en kunnen hieraan geen negatieve gevolgtrekkingen worden verleend."

2.1.2. Verweerder stelt in de nota:

"Daar gelaten verzoeker zulks ongemoeid laat in zijn verzoekschrift, merkt verweerder voor de goede orde op dat de passage in de bestreden akte, waar deze stelt, "[e]r dient te worden gesteld dat de Krim, waar uw woonplaats gelegen is, de facto door Rusland wordt bestuurd volgens de Russische wetgeving en dat de Russische autoriteiten toelaten dat inwoners van de Krim die het Russisch staatsburgerschap hebben opgegeven via de voorziene procedure, zoals in uw geval, via een verblijfsvergunning op de Krim kunnen blijven wonen. Bovendien blijkt uit de informatie dat het opgeven van het Russisch staatsburgerschap discriminatie kan inhouden op vlak van het uitoefenen van overheidsjobs, maar er is geen sprake van dat het louter bezitten van het Oekraïens staatsburgerschap actueel aanleiding geeft tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie", in wezen feitelijke grondslag mist.

Aangaande verzoekers staatsburgerschap dient immers te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij onderhavige verweernota is gevoegd (cf. bijlage: UNHCR, International Protection Considerations related to developments in

Ukraine – Update II, d.d. januari 2015, randnummer 8, blz. 3, 4), blijkt dat verzoeker als inwoner van de Krim, afgezien van het feit dat hij door de Oekraïense autoriteiten nog steeds als Oekraïens staatsburger wordt beschouwd, volgens de Russische wetgeving van rechtswege als Russisch staatsburger wordt beschouwd, tenzij kan worden afgeleid dat verzoeker binnen de deadline van 18 april 2014 het Russisch staatsburgerschap volgens de vereiste procedure zou hebben opgegeven.

Uit de gegevens die in het administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat verzoeker de Krim verlaten heeft ná 18 april 2014 (mei of juli 2014 naargelang de verschillende versies van de feiten) evenals dat hij er altijd over een officiële registratie heeft beschikt (cf. verklaring DVZ d.d. 06/08/2014, randnummer 10; gehoorverslag CGVS d.d. 06/10/2014, blz. 3). Uit niets kan blijken dat verzoeker gebruik gemaakt zou hebben van voornoemde procedure om aan het Russische staatsburgerschap te verzaken, waardoor er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat ook verzoeker zulk een staatsburgerschap van rechtswege heeft verworven en nog steeds bezit.

Bijgevolg dient voor verzoekers vraag om internationale bescherming ten aanzien van beide landen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade vastgesteld te worden. Zoals genoegzaam uit de bestreden akte en uit bovenstaande replieken kan blijken, is dit is in casu echter niet het geval.”

2.2.1. Inzake de essentie van verzoekers relaas, met name zijn arrestatie in 2014 en de daarop volgende vernietiging van zijn documenten en vertrek naar het buitenland, blijkt dat verzoeker omtrent het tijds kader van deze gebeurtenissen incoherente verklaringen aflegde. Verzoekers verweer dat dit veroorzaakt wordt door geheugenverlies ingevolge zijn bokscarrière kan niet worden aangenomen. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij dat hij geheugenschade heeft opgelopen. Het is niet aannemelijk dat hij omtrent feiten die geacht kunnen worden als zijnde in het geheugen gegrift, incoherente verklaringen aflegt. Deze vaststelling ondergraaft verzoekers geloofwaardigheid inzake de vermeende arrestatie en vrijlating, zeker nu hij dienaangaande evenmin een begin van bewijs bijbrengt.

Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij van zijn hoedanigheid als lijfwacht van een Tataarse leider in de periode 2007 – 2014. Gelet op het vertrouwen dat het jarenlange optreden als lijfwacht impliceert, is het niet aannemelijk dat verzoeker inzake deze functie geen begin van bewijs kan aanbrengen.

Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan en beperkt zich in wezen tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden akte.

Met uitzondering van de paragraaf inzake het opgeven van het Russisch staatsburgerschap, vindt de bestreden beslissing inzake verzoekers asielrelaas steun in het administratief dossier, is deze pertinent en terecht en wordt zij derhalve door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS